

אמר רבנו יצחק בן ישראל שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש כשר ואמרי צדק גמור
בעזרת
השם יתברך

טועמיה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ה

פינחס

גליון תל"ח

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלי היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו וידידו כפי צרכיו
(השם יתברך) וידידו שיקלדו מדרגתו כפי צרכיו

בקנאו את קנאתי

טועמיה

פרשת השבוע

טובה גדולה מאד

הצדיק מטה כלפי חסד ודן את כל החולקים עליו לבף זכות שפונתם לשם שמים כי לא היה העולם יכול לסבל אור של הצדיק שאורו גדול מאד להעולם לסבלו. וגם מחמת שיש במה דינים וקטרוגים גדולים על הצדיק הגדול האמת, על פן הם חולקים עליו ובזה הם משתיקים הדינים והקטרוגים, כמו שאנו רואים בפשיש דין קשה על אדם אחד, ואחד לובש קנאה ואומר: אני אלך ואנקם מפנו ואעשה בו דין, על ידי זה הוא משתיק מפנו שאר תבעלי דין שמקטרגים שלא היה אפשר לו לסבל דיניהם. נמצא שזה שחולך לנקם מפנו עושה לו טובה גדולה מאד כי בודאי טוב ונוח לו לסבל דינו של זה האחד שזה אפשר לו לסבל דיניהם חס ושלום שלא היה אפשר לסבלו.

וכמו שמצינו אצל פינחס במעשה זמרי, כי לולא פינחס היו ישראל חס ושלום חיבין בליה חס ושלום, אך מחמת שיצא פינחס וקנא קנאת ה', על ידי זה נשתק הדין מעל ישראל כמו שכתוב: בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי וכו', פן זה שחולק על הצדיק ואומר: אני אעשה לו ואראה לו גבורתי ונקמתי מפנו. על ידי זה הוא משתיק מפנו שאר הדינים כנ"ל.

שיחות הר"ן צו

עמוד זה נדבט הר"ר דוד שמואל ניסנבוים הי"ו
לרגל שמחת אירוסים בנו החתן יוסף צבי שיחי' למז"ט

טוֹעֲמִיָּה

איש אשר רוח בו

פרשת השבוע

בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן אֵין שׁוּם שְׁנוּי

בְּאַמֶּת רְאוּי לַדַּעַת שְׁכָל הָרְצוֹנוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי הָאָדָם אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ בִּינִיָּהִם שְׁנוּיִים גְּדוֹלִים, אֵף עַל פִּי כֵן כָּלֵם נִמְשָׁכִין מִרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שְׁאִין בּוֹ שׁוּם שְׁנוּי שֶׁהוּא בְּחִינַת רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, רַעוּא דְרַעוּיִן. וּמִי שִׂידַע וּמֵאֲמִין בְּזֶה בְּשִׁלְמוֹת בּוֹדָאִי לֹא יַחְזִיק בְּמַחֲלָקֶת כִּי יָדִין אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת תָּמִיד, כִּי יֹאמֶר בְּלִבּוֹ אֵף עַל פִּי שְׁאֲנִי יוֹדַע בְּעֶצְמִי שְׁכּוֹנָנְתִּי לְשֵׁם שָׁמַיִם לְגִמּוֹר מְצוּהָ הַזֹּאת וְחִפְצִי שָׁמַיִם בְּאַמֶּת וְחֲבֵרִי מְעַכֵּב מִזֶּה, אֵף עַל פִּי כֵן גַּם כּוֹנֵנְתוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי יֵשׁ לוֹ דַּעַה אַחֲרֵת וְנִדְמָה לוֹ שְׁאִין זֶה מְצוּהָ כָּלֵל אוֹ צָרִיכִין לַעֲסֹק בְּמְצוּהָ אַחֲרֵת הַגְּדוֹלָה מִזֹּאת לְפִי דַּעַתוֹ, וְאֵף עַל פִּי שְׁאֲנִי חֹזֵק בְּדַעַתִּי מְאֹד וַיֵּשׁ לִי רְאִיּוֹת וְהוֹכָחוֹת אֱמֵתִיּוֹת שְׁצָרִיכִין לְהַחֲזִיק בִּיּוֹתֵר בְּדֶרֶךְ זֶה וּבְמְצוּהָ הַזֹּאת אֵף עַל פִּי כֵן אֶפְלוֹ אִם הָאֱמֶת הוּא כְּדַעַתִּי. מִי יוֹדַע מֵאִיזָה שְׁרֵשׁ נִמְשָׁךְ חֲבֵרִי אֶפְשָׁר לְפִי שְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ הוּא צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֵר.

כִּי בְּאַמֶּת כָּל הַדַּעוֹת וְהָרְצוֹנוֹת נִמְשָׁכִין מִרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן רַק שְׁאִי אֶפְשָׁר לְהִבִּין זֹאת. וְאִם כָּל אֶחָד יֹאמֶר בְּלִבּוֹ כֹּךְ בּוֹדָאִי יִתְבַּטֵּל הַמַּחֲלָקֶת, כִּי עֵקֶר הַמַּחֲלָקֶת הוּא מַחֲמַת שְׁאִין מִקְשָׁרִין כָּל הָרְצוֹנוֹת לְרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁשֵּׁם כָּלֵל חֵד וְשֵׁם כָּלֵל שְׁלוֹם כִּי הַכֹּל נִכְלָל בְּאַחַד.

וְעַל כֵּן עֵקֶר הַשְׁלוֹם הוּא עַל יְדֵי הַצָּדִיק הַדוֹר הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה שֶׁהוּא בְּבִחִינַת מִשָּׁה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ מְבַחֲשֵׁת רַעוּא דְרַעוּיִן, רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת שֶׁהוּא יוֹדַע רְצוֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֵיכָן הוּא נִמְשָׁךְ וְעַל כֵּן הוּא אִישׁ אֲשֶׁר רוח בו שִׂידַע לְהִלָּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּי יוֹדַע רוּחוֹ וְרְצוֹנוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְיוֹדַע לְקַשֵּׁר וּלְיַחַד רוּחוֹ וְרְצוֹנוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשִׁרְשׁ הָרְצוֹן וְשֵׁם מְיַחַד וּמְקַשֵּׁר כָּלֵם בְּרְצוֹן אֶחָד הָעֲלִיּוֹן. וְאַזְ נִמְשָׁךְ אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל וְנִפְלָא בִּינִיָּהִם מֵאַחֵר שֶׁכָּלֵם בְּדַעוֹתֵיהֶם וְרְצוֹנוֹתֵיהֶם הַמְשֻׁנוֹת מְקַשְׁרִים וּמְיַחֲדִים בְּרְצוֹן אֶחָד הָעֲלִיּוֹן שְׁאִין בּוֹ שׁוּם שְׁנוּי שֶׁהוּא בְּחִינַת רַעוּא דְרַעוּיִן כֵּן ל:

ליקוטי הלכות שומר ש"ב י

עמוד זה נדבט הר"ר נתן בהגרנ"ז פראנק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן והבת שיחי למזל טוב

יום תרועה יהיה לכם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

צוֹעֲקִין לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ מֵעַמֶּק הַלֵּב

עקר העבודה של כל ישראל בראש השנה ויום הכפורים וכל עשרת ימי תשובה הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חכמות כלל, כי אז הכל שבין אל האמת ומתפללין וצוֹעֲקִין לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ מֵעַמֶּק הַלֵּב בפשיטות ובתמימות בלי חכמות כלל ומבקשים רק מתנת חנם וכו'.

וזה בחינת יום תרועה יהיה לכם. וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה. תרועה בחינת התורה שנתנה בקול שופר, כי תרועה אותיות תורה ע', בחינת שבועים פנים לתורה, כמובא. וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה. זה מרמז על בחינה הנ"ל, שעקר קבלת התורה הוא על ידי התמימות והפשיטות כנ"ל. בבחינת בטולה של תורה זהו קיומה, בחינת אין התורה מתקיימת אלא במי שמישים עצמו כאינו יודע.

כאשר ראינו זאת בעינינו מאדוננו, מורנו ורבונו זכרוננו לברכה כמה פעמים, שבכל פעם היה אומר שעתה אינו יודע כלל, וכמה פעמים נשבע על זה שעתה אינו יודע כלל, ואחר כך תוך כדי דבור פתח פיו הקדוש וגלה מה שגלה. וכן היה המעשה בזאת התורה בעצמה שאנו עוסקין בה עתה, ואחר שגלה מה שגלה ונודע לו מה שנודע לו, חזר ואמר שאינו יודע כלל. וכן היה פעמים אין מספר.

וזה בחינת פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה של התרועה שהוא עקר קול שופר, כמו שכתוב יום תרועה וכו'. כי תרועה בחינת התורה, בחינת השבועים פנים לתורה שאי אפשר לגלותם בעולם כי אם על ידי בחינת הפשוטות הנ"ל לפניה ולאחריה כנ"ל. וכן עושין כמה פעמים בראש השנה, כי בכל פעם שצריכין לתקע תרועה שהיא המשכת איזה פנים מהשבועים פנים לתורה צריכין לתקע פשוטה לפניה ולאחריה להמשיך החסד חנם הנ"ל.

ליקוטי הלכות בית הכנסת ה' יז

עמוד זה נתרם לקראת עצרות התפילה שיתקיימו השבוע
לעורר את אנ"ש לצעוק להשי"ת שנוכח לבא לר"ה הבעל"ט

לקראת ר"ה הבעל"ט

טוֹעֲמִיָה

לרגל עצרת התפילה

שִׁיְהִיָּה הַקְּבוּץ בַּשְּׁלֵמוֹת

אָבֵל עֲדִין צָרִיכִין לָזֶה תְּפִלוֹת וְצַעֲקוֹת הַרְבֵּה לֵה' יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לָזֶה שִׁיְהִיָּה נִכְלָל בְּהַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ וְכו'. כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים נִתְרַבֶּה הַמַּחֲלָקֶת מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מְזִיק בְּיוֹתֵר מִכָּל הַקְּלוּלִים כָּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲזו"ל. וְעַל יְדֵי זֶה נִחְרַב הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וְעַל יְדֵי זֶה מִתְעַכֵּב בְּנֵינוּ, כִּי עֵקֶר הָעֲכוּב הוּא עַל יְדֵי שְׂאִין הַקְּבוּץ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלוֹם הָאֲמִתִּי, כְּמוֹכֵן כָּל זֶה וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר עֲכוּב גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְכו"ל.

וְעַל זֶה צָרִיכִין לְבָכוֹת וּלְהִתְאוּנֵן מְאֹד בֵּין הַמִּצְוִיִּם וּבִתְשֻׁעָה בָּאֵב וְכֵן בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת לְהִתְאַבֵּל עַל הַחֲרָבָן בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וּפְזוּר יִשְׂרָאֵל. וְזֶה בַּחֲנִינָת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֵיכָה שְׁמִתְאַבְּלִין עַל הַסִּתְּלָקוֹת וְהַעֲלָמַת הַצַּדִּיק שְׁכָלֵל הַשְּׁגָתוֹ בַּחֲנִינָת מֶה כִּנ"ל שֶׁהוּא יָכוֹל לְהָאִיר בְּכָל הַדָּרִי מִטָּה בַּחֲנִינָת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּלְהַשִּׁיב כָּלֵם לֵה' יִתְבָּרֵךְ, וְהָעֵקֶר עַל יְדֵי הַשְּׁלוֹם, שִׁיתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד וְיִתְקַשְּׁרוּ עִם הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִינָת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהָיָה בִּימֵי מֹשֶׁה וּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁבָּנָה דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, כִּי לְשֵׁם מִתְקַבְּצִים כָּל יִשְׂרָאֵל יַחַד וּמִקְבָּלִים הָאֲרֶת הַדַּעַת מִהֲרֹב בַּחֲנִינָת מֹשֶׁה שֶׁעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר כָּלִלְיוֹת הָעוֹלָמוֹת בַּחֲנִינָת אֵי"ה וּמְלֵא יַחַד.

ליקוטי הלכות נטילת ידיים ו' פ

איש אשר רוח בו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְנֹשֵׁב הָעֵצְבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה מִלֵּב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי

וּמִנְהִיגֵי הַדּוֹר הֵם בְּחִינַת רוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" שְׂיִידַע לַהֲלֹךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד. וַיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת לְבָא, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם לְבָא דְכָל עֲלָמָא, וְצָרִיכִין מִנְהִיגֵי הַדּוֹר לְנֹשֵׁב בְּבְחִינַת רוּחַם עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם לְבָא דְעֲלָמָא, לְנִפְחַ מֵהֶם הָעֲפֻרָּוּרִיּוֹת, דְּהֵינּוּ מָרָה שְׁחוּרָה שְׁנוּפֵל עֲלֵיהֶם, שְׁעַל יְדֵי זֶה אֵינוֹ יָכוֹל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵב, לְדַלֵּק וּלְבַעַר לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ. גַּם יֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁהֵם בְּחִינַת עֶרֶב רַב, וּכְשֶׁהֵם נוֹפְלִים עַל הַלֵּב, דְּהֵינּוּ עַל יִשְׂרָאֵל, זֶה גַּם בֵּין בְּחִינַת עֲפֻרָּוּרִיּוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה אֵין יָכוֹל לְבַעַר כִּנ"ל.

וְעַל כֵּן צָרִיכִין מִנְהִיגֵי הַדּוֹר לְנִפְחַ הָעֲפֻרָּוּרִיּוֹת מִן הַלֵּב, דְּהֵינּוּ מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְחוּזְרִין וְנִתְחַבְּרִין חֲלָקֵי הָאִישׁ שְׁבָכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְנִתְקַשְּׁרִין יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, וְנִעֲשִׂין בְּחִינַת לֵב. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִעֲשֶׂה בְּחִינַת לֵב לְמָקוֹם, שֶׁצָּרִיךְ שְׂיִהְיֶה שָׁם בְּחִינַת לֵב, וְחוּזֵר וּבוֹעֵר לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ כִּנ"ל:

ליקוטי מוהר"ן תנינא ט'

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוענייה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר:

אַמַּאל אַז מַע וויל נישט ליידן אַביסל ליידט מען אַסאך

תרגום

לפעמים, פשאין רוצים לסבל מעט
סובלים הרבה.

אוצר נחמני מהרה"ח ר' נחמן ישראל בורשטיין ז"ל מ"ה

עמוד זה נתרם לע"נ הר"ר ישראל יקותיאל יהודה
ב"ר דב ז"ל במלאת השלשים לפטירתו ת.נ.צ.ב.ה.

זמני שבת קודש פרשת פינחס

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:09	7:08	7:26	7:11	7:18	7:10	8:32	8:01
שקיעה ערב שב"ק	7:49	7:48	7:48	7:51	7:48	7:50	8:54	8:23
חצות הלילה	2:14	2:15	2:17	2:17	2:16	2:17	---	2:59
עלות השחר	4:23	4:23	4:23	4:17	4:23	4:18	2:57	3:59
עטיפת הטלית	4:50	4:51	4:50	4:45	4:50	4:46	3:49	4:33
נץ החמה	5:47	5:48	5:47	5:43	5:47	5:44	5:17	5:41
סוף זמן קר"ש מג"א	8:21	8:22	8:22	8:17	8:21	8:18	7:38	8:14
חצות היום	12:45	12:46	12:47	12:45	12:46	12:45	1:05	1:02
שקיעה שב"ק	7:48	7:47	7:47	7:51	7:48	7:49	8:53	8:23
צאת השבת	8:25	8:26	8:28	8:28	8:26	8:28	9:54	9:35
צאה"ש 72 דק'	9:01	9:00	9:00	9:03	9:00	9:02	10:06	

כללים: הדלקת נירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת מטו"מ

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
מב:	מג.	מג:	מד.	א.	א:	ב.
קי	קיא	קיב	קיג	קיד	קטו	קטז
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
לב	לג	לד	לה	לו	לז	לח
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית